

Żeby Polska była Polską

Z głębi dziejów, z krain mrocznych

Puszcz odwiecznych, pól i stepów

Nasz rodowód, nasz początek

Hen, od Piasta, Kraka, Lecha

Długi łańcuch ludzkich istnień

Połączonych myślą prostą

Żeby Polska, żeby Polska

Żeby Polska była Polską!

Żeby Polska, żeby Polska

Żeby Polska była Polską!

Wtedy, kiedy los nieznany

Rozsypywał nas po kątach

Kiedy obce wiatry gnały

Obce orły na proporcach

Przy ogniskach wybuchała

Niezmożona nuta swojska

Żeby Polska, żeby Polska

Żeby Polska była Polską!

Żeby Polska, żeby Polska

Żeby Polska była Polską!

Zrzucał uczeń portret cara

Ksiądz Ściegienny wznosił modły

Opatrywał wóz Drzymała

Dumne wiersze pisał Norwid

I kto szablę mógł utrzymać

Ten formował legion, wojsko

Żeby Polska, żeby Polska

Żeby Polska była Polską!

Żeby Polska, żeby Polska

Żeby Polska...